

סגן גירון יצחק ז"ל

בן גראציה ויוסף

נולד בבולגריה

ב-ט"ז באייר תרפ"ג , 2/5/1923

נפל בקרב

ב-כ"ו בכסלו תש"ט , 28/12/1948

במלחמת העצמאות

שרת בחטיבת אלכסנדרוני (חי"ש)

מקום נפילה: עיראק אל-מנשיה

באזור: השפלה הדרומית והנגב

נקבר בגבעתיים - נחלת יצחק

סגן גירון יצחק ז"ל
בן 25 בנפלו

קורות חיים

בן יוסף וגראציה. נולד ב-2.5.1923 למשפחה ציונית ותיקה בבולגריה ובמאי 1935 עלתה המשפחה לארץ והתישבה בחדרה.

בגלל קשיים שונים הפסיק את לימודיו בבית-הספר העממי ויצא לעבודה בקטיף. לאחר זמן גבר צמאונו לדעת ובלימודיו בשיעורי-ערב, בקורסים, בהרצאות, בספרים ובאמצעות מכתבים השתדל למלא את חסרונו בידיעות עבריות וכלליות, בשפה האנגלית ובמדעי החברה עד שהגיע לרמת ההשכלה של בני גילו, ואף למעלה מזה.

לא חס על כל עמל כדי לתת לאחיו ולאחיותיו הקטנים ממנו את האפשרות ללמוד והזהירם שלא יחמיצו את ההזדמנות ללמוד בעודם חופשיים מעול הפרנסה.

תחילה היה חבר ב"השומר הצעיר" ובשנתו ה-17 עבר ל"הנוער העובד". בשני הארגונים ובגדנ"ע הגיע להדרכה ונתגלה ככוח פעיל ומפעיל, שוקד על הצלחת כל פעולה, מרבה בטיולים להכרת הארץ, והיה חבר טוב ומסור.

בן 17 התנדב למשמר-הרכבות, תפס מקום בין הקשישים כשווה בין שווים, על אף היותו הצעיר שבחבורה, ועבר "טבילת-אש" קרבית נגד התקפות ערבים מזוינים. המשיך את שירותו בנוטרות במושבה והיה מוצא פנאי להתעניין ולפעול גם בעניני הבית וסניף "הנוער העובד".

היה מטובי הספורטאים ב"הפועל" בריצות ארוכות וגם בתחרויות הנוטרים זכה באחד המקומות הראשונים.

סיים קורסים למ"כ, למכונות יריה קלות וכבדות לצלפים, קנה בקיאות גם במרגמות ואגר

סגן גירון יצחק ז"ל

ידיעות וכושר צבאיים לצרכי ה"הגנה". בתקופת שירותו בנוטרות למד עטיפת פרי הדר ואריזתו והתחבב על קבוצות העובדים, כי בשירתו ובבדיחותיו רומם את הרוחות בשעת העבודה וגרם להגדלת התפוקה והשכר הקבלני.

גם עליו נתחבבה ביותר עבודה זו, אך בשעת הצורך לא מאס גם בעבודות אחרות, ואחרי ימי עמל מפרך היה בערבים רענן ונכון להשתלמות בלימודים, לשירה, לספורט ולהדרכה בחי"ש.

שקד על טובת פקודיו, ביניהם בני גיל אביו, אך דרש מהם את מקסימום המאמץ בפיתוח כוח הסבל וידע לשכנעם בדבר הצורך שבו. פעמיים נכלא במחנה לטרון, כחצי שנה - אחרי פיצוצי פלמ"ח בגבעת-אולגה ובסידני-עלי, ואחר כך-אחרי "השבת השחורה" (29.6.1946).

אחרי שחרורו מהמעצר הראשון הוסיפה הבולשת הבריטית לעקוב אחריו, אך הוא הצליח תמיד להתחמק ולפעול ב"הגנה". מהמעצר השני שוחרר בערבות, בתנאי מאסר-בית בלילות, אך לא תמיד קיים את התנאי. השתוקק להשלים את ידיעותיו הצבאיות בקורס מ"מ, הוכרח לוותר על כך בגלל הצורך לעבוד ולתמוך במשפחה ואחר-כך בגלל פיקוח המשטרה עליו.

בחורף תש"ח, בגיוס לשירות מלא, ניתן לו סוף-סוף לגמור את הקורס הראשון לקצינים. אחרי הכרעת או"ם שירת בהדרכה ובפעולות באחד הגדודים ואחר-כך בחטיבת "אלכסנדרוני".

בקרב על הכפר קרע, במבואות ואדי-ערה, נשארו באחת העמדות כל החיילים פצועים, תחת אש קטלנית, מיואשים וקרובים להתאבדות. יצחק זחל לשם בלי פקודה ועל-ידי חיפוי במקלעו הוציא את כולם ולבסוף נפצע קשה ברגלו ושכב חודשיים בבית-החולים, ואת דבר ה"תאונה" העלים מהוריו. לפני החלימו כליל השתדל והצליח להתקבל חזרה ליחידה קרבית. השתתף באומץ בקרבות ראש-העין ומגדל-צדק וכמפקד שריונים בכיבוש עין-ע'זאל, ג'בע וטנטורה.

הדריך אנשי מח"ל דוברי אנגלית שבגדודו וחינכם לחיילים טובים, שקד לספק לאנשיו כל מחסור כדי לרומם את רוחם ולהגדיל את כשרם הקרבי. הם אהבוהו וקראו לו "אבא" והיו מוכנים ללכת אחריו לכל אשר יוליצם. וכשהוחלף פעם באחר, דרשו להחזיר להם את "אבא". הוא ידע להלהיבם לפני הקרבות במלים מעטות. ובסערת הקרבות היה להם מופת ודוגמה.

בקרב האחרון, כמפקד מחלקה בהתקפה על עיראק אלמנשיה, ביום 28.12.1948, נפצע והוסיף להתקדם בראש אנשיו. כשנפל באפיסת כוחות הרים אותו אחד החיילים ואז נפגעו ונפלו שניהם. הוא היה קבור בפלוג'ה.

ב- 8.12.1949 הועבר למנוחת-עולמים לבית-הקברות בנחלת-יצחק.

יצחק גירון

א י ד נ פ ל

מבצע "יואב" הגביר את כיתורו של "כיס" פאלוג'ה.

בפאלוג'ה החזיקה החטיבת המצרית של סייד טהא, ה"נמר הסודני". בפגישה בין האלוף יגאל אלון, מפקד חזית הדרום, לבין הגנרל המצרי, ניסה אלון לשכנע את המצרי להכנע. הגנרל המצרי (הסודני) לא היה מוכן להשפיל עצמו ולהכנע. הוטל על חטיבת אלכסנדרוני לחסל את ה"כיס".

על אף הגשמים והבוץ אשר הכבידו על התנועה בשטחים מסויימים ועל אף העדר רכב מספיק בעל הנעה קדמית, קיימה החטיבה מצור יעיל למדי על ה"כיס" על ידי החזקה במשלטים ופטרול ביניהם. נתפסו מספר שיירות מצריות, שניסו לפרוץ אל ה"כיס".

מצור זה נמשך עד מבצע "חורב", בו נערך נסיון לחיסול ה"כיס". תוך כדי מבצע "חורב" הוטל על חטיבת אלכסנדרוני לנסות לחסל את האויב הנצור במסגרת פעולת "חיסול". השיטה היתה ריכוך ע"י הפגזות ארטילריה ומרגמות והתקפת רגלים.

יצחק גירון

כיעד ראשון של מבצע "חיסול" זה נבחרה עיראק אל-מנשיה.

הפעם הוחלט לתקפה מצד דרום-מערב, לאורך ואדי שיש בו

גישת-סתר עד לגבולות הכפר גופו. ההתקפה בציר זה הוטלה

על גדוד 3 של חטיבת אלכסנדרוני. פלוגה מגדוד 5 נועדה

לבצע פעולת הטרדה והטעיה ממזרח, ופלוגה שניה מגדוד 3

נועדה להקים חסימה ע"י כיבוש "משלט הגשר" בדרך מפאלוג'ה

לעיראק אל-מנשיה. ההתקפה נועדה לליל ה-27-28/12/48.

פלוגת-החסימה נכשלה בתפקידה, לא הצליחה לתפוס את משלט

החסימה ולאחר קרב נסוגה ללא סדר. למרות כשלון זה החליט

מפקד החטיבה להמשיך במבצע.

פלוגת ההטעיה פתחה באש ממזרח ושלוש פלוגות הגדוד

הפורץ פרצו לתוך הכפר. שתיים לחמו בתוכו, והשלישית

חיכתה לאור היום כדי לערוך התקפה-עם-שחר על התל שלידו.

טור משוריין מצרי בצירוף כוח רגלי התארגן בפאלוג'ה

כתגבורת. מאחר והחסימה לא הוצבה, והנשק המסייע שהוצב

במקומה לא הצליח לחסום את הדרך ולעצור את הטור, פרץ

יצחק גירון

הטור לעורף הכוחות, הנלחמים בתוך עיראק אל-מנשיה. למרבה הצרה חשבו בתחילה יחידות אלכסנדרוני שכוח שריון זה הוא תגבורת של צה"ל והניחו לו להתקרב אליהם; אף מטוס חיל האוויר שחג ממעל סבור היה שהטור המתקדם לעבר עיראק אל-מנשיה עברי הוא. השריון פרץ לרחוב הראשי של הכפר, התחבר עם שרידי הכוחות המצריים שנשארו בכפר וניתק את היחידות שלנו שהיו בתוכו. האויב שהתאושש החל משמיד בשיטתיות את כוחות אלכסנדרוני המפוצלים בחצרות השונות, ללא פיקוד אחיד, ללא סיוע וללא קשר.

בשעה 09:30 כאשר התברר למג"ד מצב כוחותיו, ניתנה פקודת הנסיגה לשלוש הפלוגות. מרבית אנשי פלוגות א' ו-ב' וכן מחלקה אחת מפלוגה ג' הצליחו על אף הכל לסגת דרך הפירצה בה נכנסו. אך מבין שאר אנשי פלוגה ג' שנשארו מכותרים בחצר, ממנה התכוננו לעלות על התל - לא חזר איש. בשעה 10:30 נפסקה האש. אחרוני הנסוגים הגיעו למשלטים.

יד לבנים - חדרה

יצחק גירון
בן גרציה ויוסף גירון

02/05/1924

כ"ח בניסן תרפ"ד

נולד ביום

29/12/1948

כ"ז בכסלו תש"ט

נפל ביום